VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2018. gada 7. decembrī *

Publiski līgumi – Finanšu regula – Izslēgšana uz diviem gadiem no iepirkuma procedūrām un no subsīdiju, kas finansētas no Savienības vispārējā budžeta, piešķiršanas procedūrām – Finanšu regulas 108. pants – Tiesības uz aizstāvību – Pierādījumi par paziņojuma saņemšanu

Lieta T-280/17

GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA, Roma (Itālija), ko pārstāv *G. Naticchioni*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *F. Dintilhac* un *F. Moro*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2017. gada 7. marta lēmumu par prasītājas izslēgšanu no dalības iepirkuma procedūrās un subsīdiju, kas finansētas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, piešķiršanas procedūrās, kā arī no dalības finansējuma piešķiršanas procedūrās saistībā ar Padomes Regulu (ES) 2015/323 (2015. gada 2. marts) par finanšu regulu, ko piemēro 11. Eiropas Attīstības fondam (OV 2015, L 58, 17. lpp.), un par rīkojumu publicēt informāciju par šo izslēgšanu Komisijas interneta vietnē un, otrkārt, atcelt visus tiesību aktus, kas pieņemti pirms minētā lēmuma vai pēc tā, tostarp tiesību aktus, par kuriem prasītāja nav zinājusi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši V. Kreišics [*V. Kreuschitz*] un N. Pultoraka [*N. Półtorak*] (referente),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

[..]

* Tiesvedības valoda – itāļu.

1 Ir ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Juridiskais pamatojums

[..]

Par lietas būtību

[..]

Par pirmo pamatu par Finanšu regulas 108. panta un Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu

[..]

42 Iesākumā jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ir vispārējs Savienības tiesību princips, kura neatņemama sastāvdaļa ir tiesības tikt uzklausītam (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *Kamino International Logistics* un *Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Tiesības tikt uzklausītam tagad ir noteiktas ne tikai Pamattiesību hartas 47. un 48. pantā, kuros ir garantēta tiesību uz aizstāvību, kā arī tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu visos tiesas procesos ievērošana, bet arī tās 41. pantā, kurā ir nodrošinātas tiesības uz labu pārvaldību. Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktā ir paredzēts, ka šīs tiesības uz labu pārvaldību tostarp ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms attiecībā uz to tiek veikts individuāls pasākums, kas to nelabvēlīgi ietekmē (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *Kamino International Logistics* un *Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Atbilstoši šim principam, kas ir piemērojams, ja iestāde ir nodomājusi pieņemt personai nelabvēlīgu lēmumu, tādu lēmumu adresātiem, ar kuriem ievērojami tiek ietekmētas viņu intereses, jābūt iespējai lietderīgi darīt zināmu savu viedokli par informāciju, ar ko administrācija ir nodomājusi pamatot savu lēmumu (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *Kamino International Logistics* un *Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā nav tieši paredzēta šāda formalitāte (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *Kamino International Logistics* un *Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 31. un 39. punkts un tajos minētā judikatūra).

45 Šajā lietā piemērojamajā tiesiskajā regulējumā – Finanšu regulas 108. panta 8. punkta c) apakšpunktā – ir paredzēts, ka pirms ieteikuma pieņemšanas 108. panta darba grupa dod saimnieciskās darbības subjektam un paziņotajām līgumslēdzējām iestādēm iespēju iesniegt apsvērumus. Šajā tiesību normā arī ir precizēts, ka saimnieciskās darbības subjektam un paziņotajām līgumslēdzējām iestādēm ir vismaz piecpadsmit dienu ilgs termiņš apsvērumu iesniegšanai.

46 Tomēr piemērojamajā tiesiskajā regulējumā nav paredzēts, ar kādu saziņas līdzekli saimnieciskās darbības subjektam ir jāsaņem no 108. panta darba grupas paziņojums par attiecīgo faktu juridisko kvalifikāciju un paredzamo sodu.

47 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka lēmums – un tātad *a fortiori* vēstule, kurā ietverta 108. panta darba grupas attiecīgo faktu juridiskā kvalifikācija un paredzamais sods, – ir pienācīgi paziņots, tiklīdz tas ir darīts zināms tā adresātam un tiklīdz adresātam ir dota iespēja ar to iepazīties (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2013. gada 9. jūlijs, *Page Protective Services*/EĀDD, T-221/13, nav publicēts, EU:T:2013:363, 12. punkts).

48 Šajā lietā jautājumā par to, vai Komisija ir pienācīgi paziņojusi prasītājai apstrīdēto vēstuli, lietas dalībniecēm ir domstarpības. Pirmām kārtām, apstrīdētajā lēmumā Komisija norāda, ka ir uzticējusi apstrīdēto vēstuli ekspresspasta dienestam. Otrām kārtām, tā norāda, ka minēto vēstuli ir nosūtījusi arī pa e-pastu prasītājas vienīgajam valdes loceklim. Lai pierādītu, ka ir pienācīgi paziņojusi apstrīdēto vēstuli, Komisija atsaucas uz 2016. gada 23. decembra e-pastu un paziņojumu par izlasīšanu, ko tā saņēma tajā pašā dienā. Prasītāja apgalvo, ka vispār nav zinājusi par apstrīdētās vēstules esamību vai par tās nosūtīšanu.

[..]

60 Kā izriet no šī sprieduma 42.–44. un 47. punkta, Komisijai ir jānodrošina tiesību tikt uzklausītam efektivitāte un tādējādi ir jāpierāda, ka tā ir devusi prasītājai iespēju lietderīgi iepazīties ar Komisijas viedokli attiecībā uz informāciju, ar kuru tā bija nodomājusi pamatot lēmumu. Šajā lietā Komisijai nevarēja pietikt vienīgi ar paziņojumu par izlasīšanu – kurš, kā Komisija atzīst, ir paziņojums, ko automātiski nosūta adresāta IT sistēma, – lai apliecinātu, kā Komisija ir darījusi apstrīdētajā lēmumā, ka prasītājai tika dota iespēja iepazīties ar apstrīdēto vēstuli un ka prasītāja uz šo vēstuli nereaģēja.

61 Proti, ņemot vērā lietas materiālus, it īpaši Komisijas sniegto informāciju, un ievērojot lietas dalībnieku apsvērumus par šo informāciju, ir jānorāda, ka paziņojums par izlasīšanu ir e-pasts, ko adresāta IT sistēma var ģenerēt un ar e-pastu nosūtīt automātiski, bez adresāta manuālas iejaukšanās, tātad tas ne vienmēr nozīmē, ka adresāts ir varējis uzzināt par minētā e-pasta esamību. Tādēļ ir jāuzskata, ka paziņojums par izlasīšanu neļauj Komisijai pierādīt, ka prasītājai ir pienācīgi dota iespēja iepazīties ar apstrīdēto vēstuli vai ka prasītāja ir zinājusi par šādas vēstules esamību vai tās nosūtīšanu.

62 Šajā ziņā ir jānorāda – lai gan paziņošana ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu nav vienīgais iespējamais administratīvu lēmumu paziņošanas veids, tas, pateicoties īpašajām garantijām, kādas ar to tiek nodrošinātas gan attiecīgajai personai, gan administrācijai, tomēr ir īpaši drošs risinājums (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2010. gada 16. decembris, AG/Parlaments, F-25/10, EU:F:2010:171, 38. punkts), vēl jo vairāk tad, ja attiecīgā persona nestrādā iestādēs (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2010. gada 16. decembris, AG/Parlaments, F-25/10, EU:F:2010:171, 39. punkts). Viena no šīm garantijām tostarp ir, pateicoties adresāta parakstam uz paziņojuma par saņemšanu, gūtā pārliecība, ka minētais adresāts zina, ka tam ir adresēta vēstule, kurai tam ir jāpievērš uzmanība. No lietas materiāliem izriet, ka atšķirībā no pasta paziņojuma par saņemšanu paziņojums par izlasīšanu šādu garantiju nesniedz. Adresāts paraksta paziņojumu par vēstules saņemšanu vai uzraksta un nosūta apstiprinājumu par e-pasta saņemšanu, bet aplūkoto paziņojumu par izlasīšanu, gluži pretēji, adresāta IT sistēma ģenerē un nosūta automātiski, kā jau izklāstīts šī sprieduma 61. punktā; tas neļauj nešaubīgi pierādīt, ka prasītāja zināja vai tai bija dota iespēja iepazīties ar apstrīdēto vēstuli minētā paziņojuma nosūtīšanas dienā.

63 Ja ir runa par tiesību tikt uzklausītam efektivitāti, kā tas ir pamatlietā, tad paziņojums par izlasīšanu, uz ko ir norādījusi Komisija, nevar būt pietiekams, lai pierādītu, ka Komisija ir rūpīgi pārbaudījusi, ka prasītājai tiek dota iespēja lietderīgi paust viedokli.

64 Tā kā fakts, ka prasītājai būtu pienācīgi dota iespēja darīt zināmu savu viedokli attiecībā uz informāciju, ar ko Komisija bija nodomājusi pamatot apstrīdēto lēmumu, nav pierādīts, pirmais pamats par Finanšu regulas 108. panta un Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu ir jāapmierina.

65 Tādējādi, bez nepieciešamības izvērtēt pārējo prasītājas pirmajā pamatā izvirzīto argumentu pamatotību, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) **Atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 7. marta lēmumu par *GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA* izslēgšanu no dalības iepirkuma procedūrās un subsīdiju, kas finansētas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, piešķiršanas procedūrās, kā arī no dalības finansējuma piešķiršanas procedūrās saistībā ar Padomes Regulu (ES) 2015/323 (2015. gada 2. marts) par finanšu regulu, ko piemēro 11. Eiropas Attīstības fondam, un par rīkojumu publicēt informāciju par šo izslēgšanu Komisijas interneta vietnē**.

2) **Prasību pārējā daļā noraidīt.**

3) **Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Frimodt Nielsen Kreuschitz Półtorak

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 7. decembrī.

[Paraksti]